

PROČ PLASTICKÁ CHIRURGIE

Při studiu medicíny jsem chodil na praxi do nemocnice Královské Vinohrady, kde je největší klinika plastické chirurgie ve střední Evropě. Zaujalo mě to, dostal jsem se na sály, svítil tam, strkal vozíky s pacienty, dělal sanitářské práce a taky si přivydělával nočními službami ve vrátnici.

CO OPERUJU NEJČASTĚJI

Prsa, víčka a facelifty. Děláním i jiné zákroky, ale tyhle jsou mojí specialitou.

JAK DLOUHO SE CHIRURG MYJE

Je to v podstatě stejné, jako kdysi diváci vídali v Nemocnici na kraji města. Jenom používáme mnohem účinnější dezinfekční prostředky, takže se upouští od otravného drhnutí rukou tvrdým kartáčem.

CO VŠECHNO DOMA OPRAVÍM

Zvládnou základy kolem elektriky, vody, umím zedničit, baví mě opravovat si auta, práce se dřevem. Když nevím jak na to, tak si o tom přečtu na internetu a pinožím se s tím tak dlouho, až tomu přijdu na kloub. (Jakub: Já to mám přesně jako táta.) Technické myšlení a zručnost jsou pro chirurgy výhodou, spousta z nich si umí leccos opravit, ale znám i kolegy, kteří si nedokážou udělat vůbec nic.

ČÍM MĚ KUBA POTĚŠIL

Během medicíny mi chodil asistovat a hned jsem viděl, že má pro chirurgii předpoklady. Je opatrný, pečlivý, má šikovné ruce. Všimly si toho i sestřičky na sále, které to díky dlouholetým zkušenostem umějí posoudit. Občas sem přijde na stáž třeba i hotový doktor, u kterého tyhle vlastnosti postrádám.

MŮJ RELAX PO OPERACÍCH

Na televizi se kromě sportu moc nedívám, považuju to za ztrátu času, hodně pořadů mi přijde hloupých. Na klinice se setkávám s mnoha lidmi, takže vyhledávám spíš něco samotářského, třeba práci na chalupě, baví mě i tak obyčejná činnost jako sekání trávy.

KTERÉ SPORTY MÁM RÁD

Hraju tenis, jezdím na lyže a nedávno jsem začal s golfem, abych se ho stihl do důchodu naučit a mohl cestovat a občas si s někým zahrát. Máám ještě jeden plán – nikdy jsem nejezdil na silničním kole, takže si chci pořídit nějakou pěknou silničku.

MOJE NEJMILEJŠÍ AUTO

Sbíráám veterány, mám jich asi osm. Nejblížeší mi je Jaguar E-Type z roku 1967. V šesti letech jsem dostal prvního angličáka, kterého mám dodnes, a byl to právě tenhle jaguar. Ve třiapadesáti jsem si splnil sen a tohle auto, o kterém i Enzo Ferrari prohlásil, že je nejkrásnější na světě, jsem si pořídil a zrenovoval. Je to moje srdeční záležitost.

Zdeněk Pros

PLASTICKÝ CHIRURG, OTEC JAKUBA PROSE

31. BŘEZNA 1962 V PRAZE

Spolumajitel a jednatel pražské kliniky plastické chirurgie Perfect Clinic patří k české špičce. Začínal na klinice plastické chirurgie FN Královské Vinohrady, kde operoval vrozené vady nebo těžké úrazy. „Byl bych moc rád, kdyby Kuba jednou pokračoval na naší soukromé klinice, kterou jsme vybudovali, ale kdo ví, jestli ho nezaujme nějaký jiný chirurgický obor.“

CHIRURG, SYN ZDENĚKA PROSE

7. ŘÍJNA 1990 V PRAZE

Promoval před dvěma lety, pracuje v pražské Nemocnici Na Františku. „Nejdřív potřebuju projít všeobecnou chirurgií, teprve pak si zvolím konkrétní obor. Odmala jsem byl hráčička, takže je mi sympatická mikrochirurgie,“ říká mladý lékař a milovník adrenalinových sportů, který mimo jiné jezdí na freeride lyžích, longboardu, skáče na kole, surfuje na mořských vlnách a zkusil i skákat padákem.

TEXT DANIEL PACEK
FOTO JAN ZÁTOŘSKÝ MARRA

Jakub Prose

ČÍM JSEM CHTĚL BÝT V DĚTSTVÍ

Závodní lyžař, potápěč, oceánolog... Na gymplu už jsem měl ale naprosto jasno. Jsem z doktorské rodiny, lékařkou je i maminka, takže jsem mířil stejným směrem.

CO MI DAL ROK V USA

Především jsem se zdokonalil v angličtině. Byl jsem jako gymnazista na výměnném pobytu v městečku v Idaho, kousek od Kanady, a moc si mi líbilo lyžování ve Skalických horách. S učením jsem problémy neměl, protože co jsme probírali třeba v chemii nebo biologii, jsem už dávno znal.

JAK TĚŽKÁ BYLA MEDICÍNA

Hodně! Nejtěžší zkoušky jsou z anatomie a patologie, na konci pak státnice z pediatrie, to je velký strašák, protože se u nich hodně vyhazuje.

KAM JSEM ZAMÍŘIL PO PROMOCI

Nejdřív jsem si udělal čtyřměsíční prázdniny. Odjel jsem surfovat do Španělska a na Bali. Až pak jsem nastoupil na chirurgii do Kolína, kde jsem strávil osm měsíců.

KOLIK MÁM PRÁCE

Docela dost a jsem rád. Na chirurgii v Nemocnici Na Františku máme výborného primáře a jeho zástupce, který píše operační programy a dopřává mladým doktorům velký prostor, což se jinde moc nevidí. Můžu hodně operovat, samozřejmě pod dohledem atestovaného lékaře. Mám hezký pocit, že už snad nejsem jen do počtu.

KDY SE MI UDĚLALO ŠPATNĚ

Myslíte při operaci? S tím jsem nikdy problém neměl a nemám ani teď, když operujeme i dost nehezké věci. (Zdeněk: To já jako medik při první operaci skoro omálel, protože jsem se tolik těšil, že jsem seděl v předšálí už od rána, ale operovat se šlo až odpoledne – a já celý den nic nejdl.)

ZA CO VDĚČÍM TÁTOVI

Snad jsem po něm podědil aspoň část jeho zručnosti. Při škole jsem za ním chodil dvakrát týdně na operace, což mi moc pomohlo, díky němu jsem získával základní chirurgické návyky. (Zdeněk: Zní to možná úsměvně, ale většina studentů je po promoci nemá, neumí se před příchodem k operaci správně obléct, umýt, vydezinfikovat, nemá osvojený pohyb na sále, aby tam nepřekáželi.)

KOLIKRÁT JSME SE POHÁDALI

Pár takových momentů mezi mnou a tátou kdysi nastalo, bylo to tím, že naši jsou rozvedení. Teď už je ale všechno jinak, rozumíme si, a když je čas, jezdíme spolu třeba na hory lyžovat do prašanu. (Zdeněk: Mezi námi není ani tak vztah otec-syn, jsme spíš kamarádi se společnými zájmy.)